

Разказваха очевидци, че когато началника на еленската позиция Князь Святополкъ-Мирски се веселилъ съ полковата музика, пристигналъ билъ, отъ сливенския владика и нѣкои отъ гражданитѣ, пратеникъ съ извѣстие, че Турцитѣ се приготвявали да нападнатъ еленската позиция. На това прѣдупрѣждение началника на отряда Князь Святоп.-Мирски, не само не обърналъ внимание и продължавалъ да се весели, но заповѣдалъ още да се награди пратеника за неговата услуга съ 25 удара съ пръчки. Това печално събитие, което, при други обстоятелства, можеше да има твърдѣ лоши послѣдствия, скоро се заглуши съ радостната вѣстъ, че на 29 Ноемврий е билъ прѣвзетъ Плѣвенъ и че турскитѣ войски, наедно съ доблѣстния си прѣдводителъ, Османъ Паша, сж биле заробени и отведени въ плѣнъ.

Това извѣстие накара радостно да затупатъ не само нашитѣ сърдца, но и сърдцата на всичкитѣ Българи и на стомилионния русски народъ.

Това важно събитие не само рѣшаваше въпроса за скорото ни настѣпление, но то имаше рѣшающе значение и за самата война. Всички бѣхме сега увѣрени, че скоро ще напустнемъ умразнитѣ колиби и ще настѣпимъ напредъ, при всичко, че Балканитѣ бѣха затрупани съ дълбокъ—повече отъ два аршина снѣгъ.

На 30 Ноемврий се отслужи молебень, по случай прѣвземанието Плѣвенъ и заробванието на Османъ Паша. На Шипка съ бенгалски огневе е било съобщено на Турцитѣ за заробванието на Османъ-Паша и войскитѣ му. При всичко, че ний продължавахме да живѣемъ, както и до прѣвземанието на Плѣвенъ въ сжщитѣ колиби, но сега, като че ли колибитѣ ни станаха по удобни, сухи и топли, нощитѣ по кжси и днитѣ по весели. Съ една рѣчь, всички се съживихме: отъ мрачното меланхолично настроение, отъ нравственното ни оцѣпление, съ което бѣхме обхванати въ продължение на толкова врѣме, и слѣда не остава.

Въ послѣднитѣ числа на Ноемврий м-ць за шипченския отрядъ пристигнаха, испратенитѣ отъ Императрицата, подаръци за офицеритѣ и долнитѣ чинове.